

Postní doba – mozaika myšlenek

BŮH PRO NÁS CHCE TO NEJLEPŠÍ ŘEŠENÍ ŽIVOTA

Umožňeme Bohu, aby nás i v pozemském životě učinil šťastnými, tím, že budeme denně, ale opravdu denně, konat krátkou modlitbu a malý skutek z lásky. Pak budeme duchovně růst. Pokud denně neděláme nic, pak duchovně klesáme, začneme lhát, závidět, krást a časem i hledat v Bibli rozpory a obviňovat Boha za těžký život. Náš rozum se bude pro duchovní vnímání zatemňovat. Záleží na našem rozhodnutí. Konat drobné věci, krátkou modlitbu, zbožně se pokřizovat, usmát se na někoho, na něhož nemáme zrovna náladu, není otázka pevné vůle, ale dobré vůle.

ze Zpráv z Medžugorje 2/2014

„Kdy byla vaše poslední zpověď?“, ptal se Don Bosco.

Muž přemýšlel. „Před deseti lety.“

„Nuže, pak to dělá deset franků“, řekl klidně kněz.

„Pročpak, já jsem myslel, že rozhřešení je zdarma!“

„Cože, vy jste to věděl?“, divil se Don Bosco, „Proč jste potom deset let čekal?“

Takový byl Don Bosco. Dovedl prohodit vtip i ve zpovědnici.



Pro zasmání (anebo je to někdy i pravda?)



Kaplan se ptá malého Petříka: „Máš pro postní dobu nějaké předsevzetí?“

„Ano. Nedám našemu psovi žádného buřta.“

Zpovídá se paní a celou dobu jen nadává na svého manžela.

„Dobrá,“ říká kněz, „za pokání se za své hříchy pomodlíte dvakrát Otče náš a za manželovy hříchy třikrát růženec.“

**Naši potravou není to, co jíme,
ale jen to, co dokážeme strávit.
Bohatí nejsme tím, co získáme,
ale jen tím, co dovedeme ušetřit.
Víra není to, co vyznáváme ke své spáse,
ale to, čím žijeme.**



Humor pouštních otců z Okénka do farnosti Letohrad



„Nestyďme se vyznávat Ukřižovaného, v důvěře si prsty označujeme čelo a dělejme znamení kříže nade vším, nad chlebem, který jíme, nad pohárem, který pijeme! Dělejme je při odchodu i příchodu, před usnutím i po probuzení, v chůzi i při odpočinku!“

(Sv. Cyril Jeruzalémský) Světlo 7/2014

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“ Matouš 16,24